

637

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 listopada 1996 r.

w sprawie szczegółowych warunków stosowania środków przymusu bezpośredniego oraz użycia broni palnej lub psa służbowego przez funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz sposobu postępowania w tym zakresie.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496),
- 2) osadzony — osobę:
  - a) tymczasowo aresztowaną,
  - b) odbywającą karę pozbawienia wolności,
  - c) w stosunku do której wykonywany jest areszt zastosowany na podstawie innych przepisów oraz umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
- 3) inna osoba — osobę, o której mowa w art. 19 ust. 3 ustawy,
- 4) funkcjonariusz — funkcjonariusza Służby Więziennej,
- 5) kierownik jednostki — Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, dyrektora okręgowego Służby Więziennej, dyrektora zakładu karnego i aresztu śledczego oraz kierownika podległego im oddziału, komendanta ośrodka szkolenia i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej,
- 6) dowódca zmiany — funkcjonariusza kierującego zmianą w zakładzie karnym, areszcie śledczym lub w podległym im oddziale.

§ 2. 1. Funkcjonariusze mogą stosować środki przymusu bezpośredniego w przypadkach określonych w art. 19 ust. 2, 3 i 5 ustawy, a broń palną lub psa służbowego — w przypadkach określonych w art. 20 ustawy.

2. W razie uzasadnionej potrzeby można stosować jednocześnie kilka środków przymusu bezpośredniego.

3. Funkcjonariusze mogą stosować wyłącznie znajdujące się na wyposażeniu Służby Więziennej środki przymusu bezpośredniego, broń palną oraz psa służbowego.

4. Przed zastosowaniem środka przymusu bezpośredniego funkcjonariusz jest obowiązany wezwać osadzonego lub inną osobę do zachowania zgodnego z prawem, a w razie niepodporządkowania się wezwaniu — ostrzec o możliwości zastosowania tego środka.

5. Zastosowanie środków przymusu bezpośredniego albo użycie broni palnej lub psa służbowego należy odnotować w książkach przebiegu służby i protokołach, o których mowa w § 3 ust. 4 lub w § 30.

§ 3. 1. O zastosowaniu środka przymusu bezpośredniego decyduje kierownik jednostki lub osoba, która go zastępuje. W przypadku wykonywania czynności służbowej przez kilku funkcjonariuszy, o zastosowaniu środka przymusu bezpośredniego decyduje funkcjonariusz dowodzący tą czynnością.

2. Funkcjonariusz może samodzielnie decydować o zastosowaniu środków przymusu bezpośredniego, w które został wyposażony w związku z wykonywaną czynnością służbową, w przypadku usiłowania zamachu na życie lub zdrowie ludzkie, usiłowania ucieczki przez osadzonego, a także w pościgu za osadzonym lub inną osobą. O zaistniałym zdarzeniu funkcjonariusz niezwłocznie melduje swojemu bezpośredniemu przełożonemu.

3. O zaprzestaniu stosowania środków przymusu bezpośredniego decydują odpowiednio osoby wymienione w ust. 1 i 2.

4. W razie zastosowania środków przymusu bezpośredniego funkcjonariusz dowodzący tą czynnością lub funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 2, sporządza odpowiedni protokół, chyba że środki zastosowano na

podstawie art. 19 ust. 5 ustawy. Wzory protokołów stanowią załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Osadzonego, wobec którego zastosowano środek przymusu bezpośredniego, poddaje się badaniu lekarskiemu, o ile jest to możliwe, w czasie stosowania środka, a także po zaprzestaniu jego stosowania.

2. W razie nieobecności lekarza na terenie zakładu karnego lub aresztu śledczego, badanie lekarskie osadzonego, po zaprzestaniu stosowania środka przymusu bezpośredniego, powinno być przeprowadzone bez zbędnej zwłoki.

3. W razie konieczności stosowania środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2–5 ustawy, przez okres przekraczający 24 godziny, lekarz, po przeprowadzeniu badania, przedstawia opinię co do możliwości dalszego ich stosowania.

4. Wyniki badania lekarskiego, o którym mowa w ust. 1 i 3, należy odnotować w dokumentacji medycznej osadzonego.

5. W razie zastosowania środka przymusu bezpośredniego wobec innej osoby, badanie, o którym mowa w ust. 1, wykonuje się niezwłocznie po przerwaniu stosowania środka, o ile osoba ta wyrazi zgodę, chyba że zachodzi stan zagrożenia życia lub nie jest ona w stanie wyrazić swojej woli.

§ 5. 1. Dowódca zmiany jest obowiązany, po przeprowadzeniu kontroli, do dokonywania oceny, w odstępach czasu nie przekraczających 2 godzin, czy jest konieczne dalsze stosowanie środków, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2–5 ustawy.

2. Zachowanie osadzonego, wobec którego zastosowano środki przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2–5 ustawy, podlega kontroli przez funkcjonariusza pełniącego służbę w oddziale dla osadzonych lub innego funkcjonariusza wyznaczonego przez dowódcę zmiany, nie rzadziej niż co godzinę.

3. W przypadku usiłowania zamachu na życie własne, zachowanie osadzonego podlega kontroli, o której mowa w ust. 2, nie rzadziej niż co 15 minut.

4. Zasad kontroli, o których mowa w ust. 2, można nie stosować, jeżeli wobec osadzonego umieszczonego w celi zabezpieczającej zastosowano monitorowanie telewizyjne, a zasad kontroli, o których mowa w ust. 3 — jeżeli monitorowanie połączone jest z nastuchem.

§ 6. W jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, nie będącej zakładem karnym lub aresztem śledczym, stosowanie kajdan wobec innej osoby albo kajdan, jed-

nocęściowego pasa obezwładniającego lub kaftana bezpieczeństwa wobec osadzonego kontroluje funkcjonariusz wyznaczony przez kierownika tej jednostki.

§ 7. Wyniki badań lekarskich osadzonego lub innej osoby oraz wyniki kontroli stosowania środków przymusu bezpośredniego należy odnotować w protokole, o którym mowa w § 3 ust. 4.

§ 8. 1. Po zaprzestaniu stosowania środka przymusu bezpośredniego kierownik jednostki lub osoba, która go zastępuje, jest obowiązany wysłuchać osadzonego i pouczyć go o prawie złożenia skargi do sądu penitencjarnego.

2. Po zapoznaniu się z protokołem, o którym mowa w § 3 ust. 4, kierownik jednostki dokonuje oceny zasadności stosowania środka przymusu, a także potrzeby przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego.

§ 9. 1. Wobec osadzonego lub innej osoby siłą fizyczną stosuje się w celu doraźnego, krótkotrwałego, ręcznego obezwładnienia lub zmuszenia do wykonania polecenia.

2. Używając siły fizycznej nie należy zadawać uderzeń, chyba że funkcjonariusz działa w celu odparcia zamachu na życie lub zdrowie ludzkie albo mienie, a także w celu przeciwdziałania ucieczce osadzonego.

§ 10. 1. Umieszczenie w celi zabezpieczającej służy czasowemu odosobnieniu osadzonego.

2. Umieszczenie w celi zabezpieczającej kilku osadzonych dozwolone jest tylko w przypadkach, w których brak jest możliwości bezpiecznego odosobnienia ich w innych pomieszczeniach jednostki.

§ 11. 1. Przed umieszczeniem w celi zabezpieczającej osadzonego poddaje się szczegółowemu przeszukaniu.

2. Osadzony umieszczony w celi zabezpieczającej nie może posiadać żadnych przedmiotów; na czas niezbędny do utrzymania higieny i spożycia posiłków osadzony otrzymuje przedmioty osobistego użytku.

3. Na czas pobytu w celi zabezpieczającej wydaje się osadzonemu odzież, bieliznę i obuwie, będące własnością zakładu karnego lub aresztu śledczego, a na okres pory nocnej — materac z pościelą.

§ 12. 1. Założenie kajdan lub prowadnic stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 3, w celu częściowego unieruchomienia kończyn górnych osadzonego lub innej osoby.

2. Kajdany lub prowadnice zakłada się na ręce trzymane z przodu. W przypadku gdy osadzony lub inna

osoba jest agresywna lub niebezpieczna, można założyć kajdany na ręce trzymane z tyłu.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach można także założyć kajdany na nogi.

§ 13. 1. Można stosować pasy obezwładniające jednoczęściowe lub trzyczęściowe.

2. Pas obezwładniający jednoczęściowy stosuje się w celu częściowego unieruchomienia rąk osadzonego.

3. Pas obezwładniający trzyczęściowy stosuje się w celu całkowitego unieruchomienia osadzonego. Pas ten przymocowany jest do tóżka odpowiedniej konstrukcji.

§ 14. Kaftan bezpieczeństwa stosuje się w celu całkowitego unieruchomienia rąk osadzonego.

§ 15. Kask ochronny zakłada się osadzonemu w celu udaremnienia samookaleczenia głowy, po uprzednim założeniu pasa obezwładniającego jednoczęściowego lub kaftana bezpieczeństwa.

§ 16. 1. Na czas stosowania pasa obezwładniającego jednoczęściowego lub kaftana bezpieczeństwa osadzonego umieszcza się w celi zabezpieczającej albo w osobnej, w miarę możliwości, odpowiednio przystosowanej celi.

2. Na czas stosowania pasa obezwładniającego trzyczęściowego lub kasku ochronnego osadzonego umieszcza się w celi zabezpieczającej.

§ 17. Stosowanie środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w § 12–15, nie może powodować nadmiernego ucisku na żuchwę i szyję, klatkę piersiową i jamę brzuszną, utrudniać oddychania i tamować obiegu krwi.

§ 18. Wodne środki obezwładniające, w postaci strumienia wody pod ciśnieniem, stosuje się w celu krótkotrwałego obezwładnienia osadzonego lub innej osoby.

§ 19. 1. Siatkę obezwładniającą stosuje się w celu częściowego unieruchomienia osadzonego lub innej osoby.*

2. Siatkę obezwładniającą miota się z broni palnej albo zarzuca ręcznie.

§ 20. 1. Chemiczne środki obezwładniające stosuje się w celu krótkotrwałego zakłócenia zdolności widzenia lub obezwładnienia osadzonego albo innej osoby.

2. Chemiczne środki obezwładniające stosuje się ręcznie albo miota z broni palnej.

3. W czasie stosowania chemicznych środków obezwładniających w pomieszczeniu, funkcjonariusz zakłada maskę przeciwgazową, jeżeli użycie środka mogłoby spowodować u niego skutki, o których mowa w ust. 1.

4. Jeżeli wskutek stosowania chemicznych środków obezwładniających nastąpiło silne podrażnienie błon śluzowych, należy poszkodowanemu udzielić pierwszej pomocy.

§ 21. Reflektor olśniewający stosuje się w celu krótkotrwałego zakłócenia widzenia u osadzonego lub innej osoby, zwłaszcza dla wsparcia stosowania innych środków przymusu bezpośredniego.

§ 22. 1. Petardy stosuje się w celu rozbicia i ukierunkowania wycofania zgrupowania osadzonych lub innych osób.

2. Petardy miota się przed zgrupowanie osadzonych lub innych osób.

3. Petardy stosuje się na przestrzeni otwartej, a także w dużych pomieszczeniach zamkniętych.

§ 23. W czasie stosowania wodnych i chemicznych środków obezwładniających oraz petard należy zachować szczególną ostrożność, uwzględniając ich właściwości mogące stanowić zagrożenie dla życia ludzkiego.

§ 24. 1. Pałkę służbową stosuje się w celu odparcia napaści albo pokonania oporu osadzonego lub innej osoby.

2. Zabrania się:

1) zadawania uderzeń i pchnięć pałką służbową, z zastrzeżeniem ust. 3, w głowę, szyję, brzuch i nieumięśnione oraz szczególnie wrażliwe części ciała, a także stosowania na te części ciała blokady i zakładania dźwigni,

2) zadawania uderzeń rękojeścią pałki służbowej,

3) stosowania pałki służbowej wobec osadzonego lub innej osoby, której założono kajdany, prowadnice, kaftan bezpieczeństwa, pasy obezwładniające albo która jest unieruchomiona siatką obezwładniającą.

3. Uderzenia i pchnięcia pałką służbową mogą być zadawane we wszystkie części ciała w celu odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na życie lub zdrowie ludzkie.

§ 25. Pociski niepenetracyjne, miotane z broni palnej, stosuje się w celu obezwładnienia osadzonego lub innej osoby, tak aby nie zagrażały one życiu ludzkiemu.

§ 26. Środki przymusu bezpośredniego powinny być stosowane przez taką liczbę funkcjonariuszy, która zapewni skuteczne i bezpieczne działanie.

§ 27. 1. Decydując o użyciu broni palnej lub psa służbowego, funkcjonariusz jest obowiązany postępować ze szczególną rozważą, traktując broń palną oraz psa służbowego jako ostateczne środki działania.

2. Jeżeli nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 21 ust. 2 ustawy, funkcjonariusz przed użyciem broni palnej lub psa służbowego jest obowiązany:

1) wezwać osadzonego lub inną osobę do zachowania zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, zaniechania ucieczki, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy; wezwaniu w stosunku do innej osoby należy poprzedzić okrzykiem „SŁUŻBA WIĘZIENNA”,

2) w razie niepodporządkowania się wezwaniu określonymu w pkt 1, uprzedzić o możliwości użycia broni palnej lub psa służbowego okrzykiem „STÓJ — BO STRZELAM” albo „STÓJ — BO UŻYJĘ PSA”.

3. W przypadku gdy wezwania, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, okażą się bezskuteczne, funkcjonariusz obowiązany jest oddać strzał ostrzegawczy.

§ 28. 1. Użycie broni palnej polega na oddaniu strzału do osadzonego lub innej osoby.

2. Użycie psa służbowego polega na puszczeniu psa bez kagańca w kierunku osadzonego lub innej osoby.

3. W razie podjęcia ucieczki przez osadzonego z terenu zakładu karnego zamkniętego lub aresztu śledczego, funkcjonariusz może użyć broni palnej lub psa służbowego dopiero wówczas, gdy osadzony wkroczy na pas ochronny.

4. O każdym przypadku oddania strzału ostrzegawczego, użycia broni palnej lub psa służbowego funkcjonariusz jest obowiązany niezwłocznie powiadomić bezpośredniego przełożonego.

§ 29. 1. Jeżeli wskutek zastosowania środków przymusu bezpośredniego, użycia broni palnej lub psa służbowego nastąpiło zranienie człowieka, funkcjonariusz jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i osób postronnych, udzielić mu pierwszej pomocy, a następnie spowodować udzielenie pomocy lekarskiej.

2. Jeżeli wskutek zastosowania środków przymusu bezpośredniego, użycia broni palnej lub psa służbowego nastąpiło zranienie lub śmierć człowieka, funkcjonariusz jest obowiązany natychmiast powiadomić o tym kierownika jednostki oraz zabezpieczyć ślady i, w miarę możliwości, ustalić świadków zdarzenia.

3. Kierownik jednostki jest obowiązany zawiadomić właściwego prokuratora o skutkach, o których mowa w ust. 2.

§ 30. Funkcjonariusz, który oddał strzał ostrzegawczy, użył broni palnej lub psa służbowego, sporządza odpowiedni protokół. Wzory protokołów stanowią załączniki nr 3 i 4 do rozporządzenia.

§ 31. Po zapoznaniu się z protokołem, o którym mowa w § 30, kierownik jednostki wszczyna stosowne postępowanie wyjaśniające.

§ 32. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 lutego 1975 r. w sprawie dopuszczalności użycia przez funkcjonariuszy Służby Więziennej broni oraz stosowania siły fizycznej i szczególnych środków bezpieczeństwa (Dz. U. Nr 6, poz. 34).

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1996 r. (poz. 637)

Załącznik nr 1

....., dnia .....
(pieczęć podłużna jednostki organizacyjnej
Służby Więziennej)

PROTOKÓŁ
zastosowania środków przymusu bezpośredniego
względem osadzonego

Część I

1. W dniu ..... o godz. .... na podstawie decyzji .....
.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe)
zastosowano środki przymusu bezpośredniego w postaci: .....
.....
..... względem skazanego/tymczasowo aresztowanego*
..... s./ c. .... ur. ....
(imię i nazwisko)
zakwaterowanego w budynku nr ....., oddziale nr ....., w celi nr .....

2. Miejsce i przyczyna zastosowania środków przymusu bezpośredniego:
.....
.....
.....
(podpis podejmującego decyzję)

3. Ostrzeżono o użyciu / nie ostrzeżono*:
.....
(podać przyczynę, jeżeli nie ostrzeżono)

4. Zachowanie się osadzonego w czasie stosowania względem niego środków przymusu bezpośredniego:
.....
.....
.....
.....

5. Dane funkcjonariuszy biorących udział lub obecnych przy stosowaniu środka przymusu bezpośredniego:

- 1) .....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe)
- 2) .....
- 3) .....
- 4) .....

Podpisy funkcjonariuszy:

- 1) ..... 3) .....
- 2) ..... 4) .....

6. Protokół sporządził: .....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe, data i godzina)

Część II

1. Ocena dowódcy zmiany, czy jest konieczne dalsze stosowanie środka przymusu bezpośredniego:

.....
(imię i nazwisko, podpis, data i godzina)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Wyniki oddziaływania wychowawcy (psychologa) w celu zaprzestania stosowania środków przymusu bezpośredniego:

.....

.....

.....

.....
(imię i nazwisko, podpis, data i godzina)

Część III

1. Wyniki kontroli zachowania się osadzonego, wobec którego zastosowano środek przymusu bezpośredniego z powodu usiłowania zamachu na życie własne¹⁾:

Godz.	Kod	Podpis	Godz.	Kod	Podpis	Godz.	Kod	Podpis	Godz.	Kod	Podpis
12.00			18.00			24.00			06.00		
12.15			18.15			00.15			06.15		
12.30			18.30			00.30			06.30		
12.45			18.45			00.45			06.45		
13.00			19.00			01.00			07.00		
13.15			19.15			01.15			07.15		
13.30			19.30			01.30			07.30		
13.45			19.45			01.45			07.45		
14.00			20.00			02.00			08.00		
14.15			20.15			02.15			08.15		
14.30			20.30			02.30			08.30		
14.45			20.45			02.45			08.45		
15.00			21.00			03.00			09.00		
15.15			21.15			03.15			09.15		
15.30			21.30			03.30			09.30		
15.45			21.45			03.45			09.45		
16.00			22.00			04.00			10.00		
16.15			22.15			04.15			10.15		
16.30			22.30			04.30			10.30		
16.45			22.45			04.45			10.45		
17.00			23.00			05.00			11.00		
17.15			23.15			05.15			11.15		
17.30			23.30			05.30			11.30		
17.45			23.45			05.45			11.45		

1) - oznaczane kodem liczbowym (kodami) odpowiadającym zachowaniu określonymu poniżej:

1. szarpie się / uderza	5. śmieje się	9. podawane płyny	13. oddaje mocz / stolec
2. wykrzykuje	6. śpiewa	10. stoi bez ruchu	14. chwilowe zwolnienie
3. płacze	7. mamrocze	11. chodzi	15. inne:
4. spokojny / śpi	8. je posiłek	12. leży / siedzi	.....

2. Wyniki kontroli zachowania się osadzonego, wobec którego zastosowano środek przymusu bezpośredniego z innego powodu niż wymieniony w pkt 1:

.....
 (imię i nazwisko, podpis, data i godzina)
 .....
 .....
 .....
 .....

.....
.....

Część IV

1. Wyniki badania lekarskiego w czasie stosowania środka przymusu bezpośredniego:

.....
.....
.....

.....
(podpis i pieczęć lekarza, data i godzina)

2. Opinia lekarza co do możliwości stosowania środka przymusu bezpośredniego przez okres przekraczający 24 godziny: .....

.....
.....
.....

.....
(podpis i pieczęć lekarza, data i godzina)

3. Wyniki badania lekarskiego po zakończeniu stosowania środków przymusu bezpośredniego: .....

.....
(podać rodzaj obrażeń ciała oraz, w miarę możliwości, ich przyczynę)
.....
.....

.....
(podpis i pieczęć lekarza, data i godzina)

Część V

1. W dniu ..... o godz. .... na podstawie decyzji .....

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

zakończono stosowanie środka przymusu bezpośredniego. ....
(podpis podejmującego decyzję)

2. Wynik rozmowy kierownika jednostki z osadzonym po zakończeniu stosowania środków przymusu bezpośredniego:

.....
.....
.....

.....
.....

.....
(podpis i pieczęć kierownika jednostki, data i godzina)

3. Decyzje kierownika jednostki po zapoznaniu się z treścią protokołu, załączonymi dokumentami i przeprowadzeniu rozmowy z osadzonym:

.....
.....
.....
.....
.....

.....
(podpis i pieczęć kierownika jednostki, data i godzina)

* Niepotrzebne skreślić

Wykonano w 3 egz.

egz. nr 1 i 2: akta osobowe osadzonego, części „A” i „B”,

egz. nr 3: akta działu ochrony.

.....
(pieczęć podłużna jednostki organizacyjnej
Służby Więziennej)

....., dnia .....

PROTOKÓŁ
zastosowania środków przymusu bezpośredniego
wobec innej osoby niż pozbawiona wolności

Część I

1. W dniu ..... o godz. .... na podstawie decyzji .....

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

zastosowano środki przymusu bezpośredniego w postaci: .....

.....

..... wobec

..... s./ c. .... ur. ....
(imię i nazwisko)

zamieszkałego w .....
(dokładny adres)

Miejsce i przyczyna zastosowania środków przymusu bezpośredniego:

.....

.....

.....

.....

.....
(podpis podejmującego decyzję)

2. Ostrzeżono o użyciu / nie ostrzeżono*:

.....
(podać przyczynę, jeżeli nie ostrzeżono)

3. Zachowanie się osoby w czasie stosowania względem niej środków przymusu bez-
pośredniego:

.....

.....

.....

.....

4. Dane funkcjonariuszy biorących udział lub obecnych przy stosowaniu środka przymusu bezpośredniego:

- 1) .....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe)
- 2) .....
- 3) .....
- 4) .....

Podpisy funkcjonariuszy:

- 1) ..... 3) .....
- 2) ..... 4) .....

5. Protokół sporządził: .....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe, data i godzina)

Część II

1. Wyniki badania lekarskiego w czasie stosowania środka przymusu bezpośredniego:

.....

.....

.....

.....

.....
(podpis i pieczęć lekarza, data i godzina)

2. W dniu ..... o godz. .... na podstawie decyzji .....

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

zakończono stosowanie środka przymusu bezpośredniego. ....
(podpis podejmującego decyzję)

3. Wyniki badania lekarskiego po zakończeniu stosowania środków przymusu bezpośredniego: .....
(podać rodzaj obrażeń ciała oraz, w miarę możliwości, ich przyczynę)

.....

.....

.....

.....
(podpis i pieczęć lekarza, data i godzina)

4. Decyzje kierownika jednostki po zapoznaniu się z treścią protokołu:

.....
.....
.....
.....

.....
(podpis i pieczęć kierownika jednostki, data i godzina)

* Niepotrzebne skreślić

Wykonano w 2 egz.

egz. nr 1: akta działu ochrony,
egz. nr 2: Wydział Ochrony CZSW.

....., dnia .....

(pieczęć podłużna jednostki organizacyjnej
Służby Więziennej)

PROTOKÓŁ
użycia broni palnej / psa służbowego *
względem osadzonego

Część I

1. W dniu ..... o godz. .... na podstawie decyzji .....

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

funkcjonariusz Służby Więziennej .....

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

użył broni palnej / psa służbowego*

.....
(nazwa broni palnej / psa służbowego*, seria, numer, rok wyrobu oraz ilość zużytej amunicji)

..... względem skazanego/tymczasowo aresztowanego*

..... s./ c. .... ur. ....
(imię i nazwisko)

zakwaterowanego w budynku nr ....., oddziale nr ....., w celi nr .....

2. Podstawa prawna użycia: .....

.....
(podać właściwy punkt artykułu 20 ustawy)

3. Ostrzeżono o użyciu / nie ostrzeżono*:

.....
(podać przyczynę, jeżeli nie ostrzeżono)

4. Miejsce i okoliczności użycia: .....

.....

.....

.....

Część II

1. Skutki użycia: .....

.....
(zgon, obrażenia, szkody materialne itp.)

.....

.....

2. Rodzaj udzielonej pierwszej pomocy: .....

.....
.....

3. Świadczenie zdarzenia: .....
(stopień, imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

.....
.....

4. Protokół sporządził: .....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe, data i godzina)

Część III

1. Wyniki badań i zakres pomocy lekarskiej: .....
(opisać obrażenia i udzieloną pomoc)

.....
.....
(podpis i pieczęć lekarza, data i godzina)

2. Decyzje kierownika jednostki po zapoznaniu się z treścią protokołu:

.....
.....
.....
.....

.....
(podpis i pieczęć kierownika jednostki, data i godzina)

* Niepotrzebne skreślić

Wykonano w 3 egz.

egz. nr 1 i 2: akta osobowe osadzonego, części „A” i „B”,

egz. nr 3: akta działu ochrony.

.....
(pieczęć podłużna jednostki organizacyjnej
Służby Więziennej)

....., dnia .....

PROTOKÓŁ
użycia broni palnej / psa służbowego *
wobec innej osoby niż pozbawiona wolności

Część I

1. W dniu ..... o godz. .... na podstawie decyzji .....

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

funkcjonariusz Służby Więziennej .....

.....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe)

użył broni palnej / psa służbowego*

.....
(nazwa broni palnej / psa służbowego*, seria, numer, rok wyrobu oraz ilość zużytej amunicji)

..... wobec

..... s./c. .... ur. ....
(imię i nazwisko)

zamieszkałego w .....
(dokładny adres)

2. Podstawa prawna użycia: .....
(podać właściwy punkt artykułu 20 ustawy)

3. Ostrzeżono o użyciu / nie ostrzeżono*: .....
(podać przyczynę, jeżeli nie ostrzeżono)

4. Miejsce i okoliczności użycia: .....

.....
.....
.....

Część II

1. Skutki użycia: .....
(zgon, obrażenia, szkody materialne itp.)

.....

.....

2. Rodzaj udzielonej pierwszej pomocy: .....

.....

.....

3. Świadczenie zdarzenia: .....
(stopień, imię i nazwisko, stanowisko służbowe)

.....

.....

4. Protokół sporządził: .....
(stopień, imię, nazwisko i stanowisko służbowe, data i godzina)

Część III

1. Wyniki badań i zakres pomocy lekarskiej: .....
(opisać obrażenia i udzieloną pomoc)

.....

.....
(podpis i pieczęć lekarza, data i godzina)

2. Decyzje kierownika jednostki po zapoznaniu się z treścią protokołu:

.....

.....

.....

.....
(podpis i pieczęć kierownika jednostki, data i godzina)

* Niepotrzebne skreślić

Wykonano w 2 egz.

egz. nr 1: akta działu ochrony,

egz. nr 2: Wydział Ochrony CZSW.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Departament Prawny, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM
02-903 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 694-67-50, 694-67-52 i 694-67-03, fax 694-62-06

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego URM, Warszawa, ul. Powsińska 69/71